

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה
18:09	17:31	16:16
18:05	17:32	16:30
18:04	17:30	16:21
18:10	17:34	16:37

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

פרשת בא • ו' שבט תשפ"ב • גליון 754

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

היעילות והרווחיות של התפילות, אז ענית לוי לפי "הראש שלו" והסברתי לו שאם הוא יתפלל על עם ישראל הוא יולדיו ירוויחו יותר.

אבל האמת היא שזו לא הסיבה להתפלל על עם ישראל. צריכים להתפלל על עם ישראל באהבה. רק מתוך אהבה. בלי שום חשבון. השאלה של המאזין מעידה בדיוק עד כמה הוא צריך להתפלל על אהבת ישראל, כי אם הייתה לו אהבת ישראל, הוא לא היה רואה שום הבדל בין הילדים שלו לבין כל ילדי ישראל, וזה לא היה נראה לו לא הגיוני להקדיש זמן למען עם ישראל, אלא הוא היה מתפלל על עם ישראל בלי שום חשבון כי הצער של כל ילד יהודי נגע לו באופן אישי.

וזה מה שצריך לעורר את כולנו. נכון שכואב לך וחסר, לך לדוגמה בפרנסה או בדיווג או ברפואה - אבל איך אתה יכול להיות כלוא בתוך הצער המצומצם שלך, סגור בתוך החיים הפרטיים שלך, ולהתנתק מהצער הכללי של כל האחים והאחיות שלך?

צא קצת מעצמך, צאי קצת מהאנוכיות שלך, ותתחילו לחשוב קצת ולהתפלל קצת על כל עם ישראל.

עולים ברמת החיים

וכשאתה מתפלל על כל עם ישראל - אתה לא "מוותר", אתה לא "מקריב" מזמנך, אלא אתה יוצא מהחיים הפרטיים והמצומצמים שלך שכולאים אותך וסוגרים אותך וגורמים לך לחשוב רק על עצמך וגורמים לחיות כבודד וכמתנתק - ואתה יוצא לחירות ומתחיל להרגיש חלק מעם שלם, זו הרגשה מרוממת ומדהימה, אלה חיים אחרים חיים עם משמעות. זה פי אלף מההבדל בין חיים של נשוי לבין חיים של רווק.

אפשר להרגיש את זה בחוש. במקום שבו יש אווירה של חיבור ואחדות - החוויה האישית של כל אחד ואחד מהמשתתפים גדולה פי כמה וכמה. תפילה היא לכאורה חוויה אישית, כל אחד מגיע ומתפלל ביו לבין עצמו את התפילה האישית שלו - ובכל זאת יש הבדל עצום בין ההרגשה האישית של מתפללים בבית כנסת שבו יש המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

צא מהמצריים של עצמך

כלואים בתוך החופש

בני זוג מקימים בית ונותנים ומעניקים זה לזה. בדורות הקודמים הבעל היה זה שנותן לאישה מספיק סביא אוכל הביתה וקונה לה בגדים ומתנות, והאישה הייתה מעניקה לו ארוחות חמות ותמיכה נפשית ועזרה גדולה ומכרעת בנידול וחיון הילדים.

בזמנו שני בני הזוג בדרך כלל עובדים ושניהם שותפים במטלות הבית, כך ששניהם נותנים מספיק ומזמנים, קונים מתנות, עוזרים משקיעים, מכינים ארוחות זה לזה ועוד.

ולכאורה, למה שנהיה פראיירים? האם לא עדיף שכל אחד ידאג לעצמו, שיפרנס את עצמו, ושיקנה לעצמו? אבל באמת זו לא שאלה. אף אחד לא מתפלל מדוע בני זוג נורמליים נותנים זה לזה בלי חשבון - ומדוע? כי כל אחד מבין שהערך של הקשר הזוגי, הצוותא, והחיים זה לצד זה - שווים לאין ערוך יותר מחיים אישיים של בדידות. אלה ממש חיים אחרים. לא לחינם אמרה התורה "לא טוב היות האדם לבדו" והגמרא אומרת שאישה מעדיפה בעל שרחוק מלהיות מושלם על פני הבדידות.

כולנו כואבים את המציאות הקשה של הרווקות המאוחרת בדורנו. וכולנו יודעים מקרוב שהרווק והרווקה אינם "חופשיים ומאושרים", אלא הם כלואים בבדידותם; ודווקא בני הזוג ה"כבולים" לכאורה בתוך מערכת יחסים מאוד מחייבת ומשועבדים זה לזה - דווקא הם החופשיים והמאושרים באמת.

נמצא שהנתינה של בני זוג זה לזה היא לא ויתור ולא הקרבה - אלא היא האושר והטעם לחייהם.

גם בורא עולם יודע להתפלל

באחד השידורים האחרונים שלי עלה מאזין לשידור ברדיו וסיפר שיש לו בעיות מסוימות עם הילדים שלו.

המלצתי לו את מה שאני ממליץ גם לכל הקוראים - להתפלל חצי שעה ביום על עם ישראל שיזכו כולם לאהבת ישראל, ובחמש הדקות האחרונות להתפלל על כל יהודי שצריך את אותה ישועה עם הילדים שלו שיזכה גם הוא לאותה הישועה. למשל אם אתה צריך רפואה לילד חולה ל"ע, תתפלל חצי שעה שכל עם ישראל יזכו לאהבת ישראל ובחמש דקות האחרונות תבקש רפואה שלימה לכל ילדי ישראל.

וזו לא עצה שלי. זו עצה שכבר כתובה בפוסקים שבכל תפילה אישית מומלץ מאוד לכלול את התפילה עם כל עם ישראל, כי זכות הרבים גדולה ועצומה מאוד. ולכן כל תפילת שמונה עשרה כתובה בלשון רבים. וזו גם הסיבה לכך שאנחנו מקבלים על עצמנו מצוות "ואהבת לרעך כמוך" לפני התפילה. וייתכן שהמטרה של הייסורים היא לעורר אותנו להתפלל על כל עם ישראל.

אבל המאזין התנגד לדברי ואמר: "סליחה כבוד הרב, למה שאני אתפלל כל כך הרבה על עם ישראל? אני מתפלל בלי סוף על הילדים שלי. גם הם יהודים. גם הם עם ישראל..."

ואני עניתי במעט צניות: "אני בטוח שהתפילות שלך חשובות מאוד ומתקבלות בשמיים, אבל תסכים איתי שגם התפילות של בורא עולם חשובות 'קצת' יותר מהתפילות שלך... מה אתה חושב לעצמך, שאם תתפלל על עם ישראל אז הילדים שלך יפסידו? מה פתאום, הם רק ירוויחו! כי כאשר אתה מתפלל על הילדים של ה', אז ה' מתפלל על הילדים שלך. ותאמין לי, שכדאי מאוד, גם לך וגם להם, שבורא העולם בכבודו ובעצמו יתפלל עליהם..."

עבדים לעצמנו, עבדי האנוכיות

אבל לכם הקוראים אני אומר שזו לא הסיבה האמיתית להתפלל על כל עם ישראל. אותו מאזין מסתכל על

זמן לנשמה - עם הרב שלום ארוש שליט"א

חולון	מבשרת ציון	ירושלים	סירת הכרמל
סיפור קבוע	יום רביעי, י' שבט (12/01/22)	מידי יום שלישי, בשעה 19:00	יום שני, ח' שבט (10/01/22)
מידי יום חמישי בשעה 21:30	בית כנסת "כתר ציון" רח' שביל האילנות 4	ישיבת "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 13	בשעה 20:00
בית כנסת "עני"ש חללי צה"ל" רח' הסביון 7			בית כנסת "נחלת צבי" רח' העוגן 17

ההפצה מקרבת את הגאולה

ובזכות שהם זכו וקירבו את כל עם ישראל ובזכותם עם ישראל האמין במשה כמו שכתוב "ויאמן העם", ולכן אומר המדרש שזכו הזקנים שהמצווה הזאת של פסח נאמרה דוקא להם, וכל גאולת עם ישראל נעשתה בזכות קרבן פסח, וכמו שמביא המדרש (מד"ר שמות י"ט ה): ובאמת צריך לדעת כי בכל דור שם הקב"ה צדיק כדי לנסות לגאול את הדור מתוך צרותיו וגלותו, ובפרט בדורנו אנו, נתן לנו את רבינו נחמן מברסלב עם עצות נפלאות, שעל ידם נוכל לצאת מכל המיצרים שלנו, והעצה היא: התפילה הפשוטה שכל יהודי ידבר בלשונו עם ה' יתברך והקב"ה שומע תפילת כל פה ומחכה לשמוע את תפילת עם ישראל ולהשיעם, והנהגה זו תביא לנו שמחה ואמונה וחיזוק גדול שגם אנו יש לנו תקווה לצאת מכל המיצרים. וכמו שאמר רבי נתן: "משיח שלי כבר בא".

לפני מכת בכורות אומר הקב"ה למשה לצוות את עם ישראל לקחת את השה, שהוא אלוהיהם של המצרים ולשחוט אותו, והמצרים יראו ולא יכלו לעשות להם כלום כמו שכתוב: "ובשו כל עובדי פסל", וכתוב בפרשה זו שמשה קורא לכל זקני ישראל ומצווה אותם לעשות את הפסח, ולקחת את השה ולשחוט אותו, כמו שכתוב בפרשתנו: (שמות יב כא) "ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכבו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ונשחטו הפסח" ושאל המדרש (מד"ר שמות פ"ט ו' א) למה זכו הזקנים שיגאלו ישראל על ידיהו? אלא בשעה שנגלה הקב"ה על משה בסנה אמר לו (שמות ג) לך ואספת את זקני ישראל, כיון שבא משה מיד (שם ד) "וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל" ואומר (שם) "ויאמן העם".

אמר הקב"ה הריני פורע לזקנים על שעשו את ישראל להאמין בשמי, בשעה שאמר משה ואומר להם "אלהי אבותיכם שלחני אליכם" אלו לא קבלו הזקנים את דבריו של משה אף כל ישראל לא היו מקבלים, אלא הזקנים קבלו תחלה ומשכו כל ישראל אחריהם ועשו אותן להאמין לשמו של הקדוש ברוך הוא, אמר הקדוש ברוך הוא אף אני עושה להם כבוד ויהיה גאולת ישראל על ידיהו שיהיו ישראל שוחטים פסחיהם על ידיהו של זקנים שנאמר: "ויקרא משה לכל זקני ישראל" לפיכך הכתוב משבחן (איוב יב) בשישים חכמה:

צריך לדעת כי הכאב הגדול של משה רבינו ע"ה חוזר ונשנה שוב גם בדורינו, כי יש גאול ויש עצה וכבר עומדים לצאת מצריים, אבל חסר מי שילך ויעביר את זה לכל העם, כמו הזקנים במצריים שעברו מבית לבית ומשפחה למשפחה ומעיר לעיר ולא יתרו על שום יהודי כי כל יהודי הוא אוצר גדול.

ולכן חובת השעה דווקא למי שכבר יודע מהעצות הנפלאות של ההתבודדות והתפילה והאמונה ללכת מבית לבית ולדבר על לב בני ישראל היקרים שהם כל

אמר רבי נחמן טולטלשנינער זכרנו-לבְּרָכָה: מה שאימא בְּמִסְרָא, שְׁשׂוּאֵלֵינוּ אֶת הָאָדָם "צִפִּית לִישׂוּעָה" וּפְרָשׁ רַשִׁי" לִישׂוּעָה הַכְּלִילִית, כְּלוּמַר: הַגְּאֻלָּה. בְּזֶה נִכְלַל גַּם שְׁשׂוּאֵלֵינוּ לְכָל אָדָם, אִם "כְּשֶׁהֵייתְּ בְּצָרָה, הֵייתְּ מְצַפֶּה לְתִשְׁעַת ה' וְלֹא הֵייתְּ מְתִיאֵשׁ. (אָבְנֵי ה' בְּרִזְלֵי שִׁיחוֹת וְסִיפּוּרִים מֵרַבִּי נַחֲמָן מִטוֹלְטְשֵׁין, עִמ' תצ"ב).

אמר רבי נחמן טולטלשנינער זכרנו-לבְּרָכָה לְאָחֵד, שְׁהֵיהִי מְשַׁבַּח מֵאֵד דְּוִקָא אֶת הַפְּרָנְסָה עִם אֵיזָה מְשַׁרָּה בְּיַעַר, מְחַסֵּת גְּדֵל יְקָרְתָּ הַהִתְבּוֹדָדוֹת עַל-פִּי דְרָרָה רַבְנֵי זְכָרוֹנוֹ-לְבְּרָכָה: כִּי בְּעֵינֵי הַהִלְכָה וְהִשְׁהִיָּה לְבַד בְּיַעַר, אִוּ שְׁאֲפָשֶׁר לְזַכּוֹת וְלִהְיוֹת עַל יְדֵה יְהוָה כְּשֶׁר - עַל-יְדֵי הַתְּבּוֹדָדוֹת קְרָאִי, אִוּ שְׁאֲפָשֶׁר לִהְיוֹת עַל יְדֵה פּוֹחֵז וְרִיק חֶסֶד-וְשֵׁלוֹם - עַל יְדֵי מְחֻשְׁבוֹת וְהִרְהָרִים, רַחֲמָנָא-לְצַלְנוּ. (אבניא ברזל שם עמ' תצ"ד).

כך רוצים לשוב בתשובה רק חסר להם לפעמים את ההדרכה והעצה הנכונה וכמו שמו מביא התנא דבי אליהו (רבה פ' יא) שאם אדם לא דואג לקירוב אחיו הרי הוא כמרחק הגאולה ח'ו'. ולכן עלינו מוטל להביא את דבר ה' לכל לב יהודי שישבו אל אבינו שבשמים ויתקיים בנו במהרה "כימי צאתך מארץ מצריים הראינו נפלאות" הנה אנוכי שולח לכם את אליה הנביא וגו' והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם במהרה בימינו אמן.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

את התנאי פעם בשנה. (הליכות עולם חלק א' עמ' ר"א, אור לציון חלק ב' פרק ג' הלכה ח).

טוב להתנות פעם בשנה על ברכות המאכלים.
נוסח התנאי "אני מתנה כשאני מברך בורא פרי העץ, אדמה, מזונות, שהכל, אני מתכוין לפטור את כל אות המין שנמצא בבית גם החשוב וגם החביב".

הטעם - בדרך כלל כשאדם מברך על הפרי שלפניו בורא פרי העץ, ורוצה לאכול עוד משאר הפירות שבבית, אינו חוזר לברך שוב מספק, כפי המבואר בשלחן ערוך (סימן ר"ו סעיף ה') ומכל מקום אם הפרי אינו לפניו והביאו אח"כ פרי משבעת המינים או פרי חביב יותר, צריך לשוב ולברך, אמנם אם עשה תנאי פעם בשנה שמכוין לפטור כל מה שבבית מאותו המין, אינו צריך לשוב ולברך. (הליכות מועד עמ' ק"ב).

לרגילים להדליק נרות שבת על גבי שולחן השבת
אם מדליקים פמוטים על השולחן בשבת, ורוצים לטלטל את המנורה אחר שכבו הנרות, יש לעשות תנאי פעם בשנה. נוסח התנאי "אני מתנה על נרות אלו שאוכל לטלטלם לאחר שיכבו".

והטעם אף שני הדולק הופך את המנורה למוקצה מחמת איסור הדלקת הנר, מכל מקום אם עשה תנאי פעם בשנה מועיל הדבר. על פי המבואר בשלחן ערוך סימן רע"ט סעיף ד', וזית רעון (סעיף קטן ח').

הערה חשובה: את התנאי יש לעשות ביום חול ולא בשבת

והתנאי מועיל בין לאשכנזים ובין לספרדים. (ילקוט יוסף סימן רס"ג סעיף נ).

טוב לעשות תנאי שיהיה מותר לו להזיז את מתג החשמל בשבת, ואת זיזי השעון שבת בשבת.

נוסח התנאי "אני מתנה שכוונתי להשתמש במתגי החשמל ובזיזי שעון שבת בשבת".
הטעם - משום שכאשר מזיז את מתג החשמל או את זיזי השעון, נחשב לטלטול במקצת, אף שהמתג מחובר לבניין, וכן השעון שבת, אבל את הזיזים ואת המתג הוא מזיז, וזה נחשב לטלטול במקצת ששני במחלוקת הפוסקים האם מותר או אסור, ולכן טוב שיעשה תנאי פעם בשנה. (ילקוט יוסף שבת ד' עמ' תל"ה).

הערה: אסור להדליק את מתג החשמל בשום אופן, אמנם ישנם מקרים שמקילים להקדים את ההדלקה על ידי שעון שבת לצורך חולה וכדומה, ויש לעיין בזה בספר הליכות עולם (חלק ד' עמ' ע"ב).

אם מניח תפילין של רש"י ור"ת, טוב שיעשה תנאי פעם בשנה.

נוסח התנאי "אני מתנה שאותם תפילין שהם כהלכה אני יוצא בהם ידי חובת תפילין והשאר הם סתם רצועות, ואם שניהם אמת הרי אני מתכוין לצאת בשניהם ידי חובת תפילין". הטעם - נחלקו רש"י ור"ת על סדר הפרשיות שמניחים בתפילין, ובשלחן ערוך נפסק כשיטת רש"י וירא שמים יניח גם כפי שיטת ר"ת, ולכן ראוי לעשות

כמה "תנאים" שכדאי לעשות פעם בשנה
ראיתי בעלון הנפלא "האיחוד" כמה דברים שחשוב מאד לפרסם, ולכן אמרתי להביאם במדור זה עם כמה תוספות. ישנם דברים שאסור לעשותם בשבת, אמנם אם יעשה "תנאי" פעם בשנה, יכול לפטור את הבעיה, ונביא כאן כמה דוגמאות:

יאמר נוסח תרומות ומעשרות פעם אחת בשנה בלשון עתיד.

יאמר את הנוסח הכתוב בסידורים, רק בתחילת הנוסח יוסיף "היותו מאחד ממאה שאני עתיד להפריש" וכו'.
הטעם - משום שאסור להפריש תרומות ומעשרות בשבת ויום טוב, אבל אם אמר את נוסח ההפרשה לפני שבת בלשון "תנאי", אם יארע שפעם אחת ישכח להפריש קודם השבת, ויכול להפריש בשבת ולומר את הנוסח עם הברכה. (קצירת השדה פרק י"ז סעיף ג').

אשה תעשה תנאי פעם אחת בשנה שאינה מקבלת שבת בהדלקת הנרות.

נוסח התנאי - "אני מתנה שאין רצוני לקבל שבת בהדלקת הנרות אלא בכניסת השבת ממש".
הטעם - בני אשכנז נוהגים לקבל את השבת בהדלקת נרות, ואף לבני ספרד שנוקטים שאין האשה מקבלת שבת בהדלקת הנרות, מכל מקום מאחר ויש חולקים, לכן טוב הדבר שתתנה פעם אחת בשנה שאין רצונה לקבל שבת בהדלקת הנרות אלא בזמן כניסת השבת,

סיפור לשולחן שבת

מאמר ראש הישיבה -המשך-

חום ואהבה בין המפללים, לבין מקום קר שבו כל אחד מתפלל ויוצא ונשאר מכונס רק בעצמו, וכל אחד יכול להעיד על כך.

היו צדיקים שהרגישו בושה להתפלל על ישועות פרטיות של עצמם. הם לא היו מסוגלים. הם כל כך הרגישו מחוברים על כל עם ישראל ולא היו מסוגלים לבקש על דברים אישיים.

שמעתי סיפור מכלי ראשון על יהודי ירושלמי צדיק שהיה "יהודי של פעם", שבכל פעם שהיה לו חולה בביתו היה הולך לכותל או לקבר רחל או למקום קדוש אחר והיה צועק: "ירבונו של עולם תושעי את כל עם ישראל, תרפא את כל עם ישראל... ומעולם לא הזכיר את השם של בניו ובנותיו בעת צרתו וצרתם.

מחושך לאור

אנחנו חיים בדור שבו כל אחד שקוע ושוקע בתוך עצמו וזה נראה לנו בסדר וטבעי. אבל זה לא נכון. זה מכבה אותנו, מצמצם אותנו, כולא וחונק את החיים של עצמנו.

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על יציאת מצרים. יצאו מצרים כעם, ולמעשה העם שלנו נוצר ביציאת מצרים. יצאנו לא רק מהעבדות, אלא יצאנו מלהיות הרבה יחידים ובודדים וזכינו להיות עם אחד ומאוחד כגוף אחד ממש.

הכלא והעבדות הגדולים ביותר של דורנו הם הפרטיות והבדידות והניתוק מכלל ישראל; ומי שרוצה לצאת מהכלא לחיים חדשים, שלמים, אמיתיים, ומלאי משמעות - חייב להתחיל להתחבר עם כל עם ישראל ולהביא לכך שהיה חיבור אמיתי בין כל עם ישראל.

וזה ייתכן רק אם נקבל על עצמנו ברגע זה להקדיש לפחות חצי שעה ביום לתפילה על כל עם ישראל שזיכו לאהבת ישראל ונתפלל תמיד על כל עם ישראל.

האור החיים הקדוש אומר על הפסוק מהפרשה: **"ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו"** שרק כאשר אנחנו "כל בני ישראל" ביחד - רק אז מובטחת לנו השמירה מהכלבים שמרמזים לכל המזיקים ולכל המשטניים והמקטרגים.

ועל זו הדרך נוכל לפרש פסוק נוסף בפרשה שאומר: **"ולכל בני ישראל היה אור במושבותם"**, ונאמר גם כאן: מתי זוכים לאור נפלא בחיים, לאור הגנוז? רק כאשר אנחנו **כל בני ישראל** ביחד באהבה ובאחדות.

ואני מברך את כל הקוראים ואת כל עם ישראל שנזכה להבין ולהפנים שלהשקיע מעצמנו עבור עם ישראל זה לא עונש ולא מטלה - אלא זו משימה משחררת, זו יציאת מצרים אמיתית, יציאה מחושך לאור גדול!

בברכת שבת שלום ומבורך

יצא ר' דוד הרחוב וחיפש העגלון, אך העגלון לדרכו. בלא להתמהמה שכר ר' דוד עגלה ויצא אל דרך המלך לחפש אחר העגלון. "בבקשה", התחנן ר' דוד, "הרץ בסוסיך אני חייב, להשיגו!"

אחר שעה ארוכה של דהרה נראתה העגלה הנכספת. ר' דוד, נרגש ונסער, ירד מן העגלה ועצר את העגלון, שהסיעו לחתונה.

"אנא", אמר ר' בקול נשבר, "סלח לי על שקראתיך שלומיאל!"

והעגלון לתדהמתו ענה: "אינני מוחל!"

"מדוע?" שאל ר' דוד בתמיהה והסביר, "ראה, מיד אחרי חופתי של בני עזבתי את החתונה, את כל המוזמנים אשר באו להשתתף בשמחתי, שכרתי עגלה ורדפתי אחיך שעה ארוכה כדי לבקש מחילה... אנא הבן, חשוב היה לי להגיע בזמן לחתונתו של בני, והחתן- גם הוא היה קצר רוח ומתוח, ולכן סבלונוי פקעה..."

והעגלון בשלו: "אינני מוחל!"

"מוכן אני לתת לך, כל מה שתבקש", התחנן ר' דוד, "אפילו... אפילו 100 דינר, ובלבד שתמחל לי!"

והעגלון מנענע את ראשו בתקיפות: "אינני מוחל!" ומה בכל זאת אוכל לתת לך, כדי שתמחל לי?" שאל ר' דוד.

"אם תתן לי", אמר העגלון, "מחצית מן העולם הבא שלך או אז אסלך לך!"

ר' דוד הוציא מכליו ניר וכסת דיו ואמר: "בסדר גמור, הנה אני מקנה לך מחצית מן העולם הבא שלי. ועכשיו-----"

"עכשיו מחול לך", חייך העגלון.

לימים, בניו של ר' דוד ציינו בהקדמתם לספריו את המעשה הזה והוסיפו, שכנראה, משמים העמידו את הגאון המופלג, ר' דוד בכר, בנסינו כדי לראות, עד כמה יהיה מוכן להשתדל כדי לרצות את חברו שנפגע.

עד שיפייס את חברו

**והעגלון מנענע את ראשו בתקיפות:
"אינני מוחל!"**

"ומה בכל זאת אוכל לתת לך, כדי שתמחל לי?" שאל ר' דוד.

העגלה התנהלה בעצלתיים. העגלון עישן מקטרתו בנחת, מהמהם לו ניגון עליו, והמושכות רפויות לו בידיו. נראה היה, כי הסוס מרוצה מן החופש המועט, שניתן לו, שכן הוא סטה מעט לצד הדרך כדי לקטוף עשב ולהשביע את רעבונו...

"סליחה", נשמע קריאה מתוככי העגלה, "אפשר אולי להזדרז מעט, אנחנו ממהרים".

"מה אמרת?" שאל העגלון.

"סליחה", אמר שנית הנוסע, אנחנו ממהרים, עלינו להגיע לחתונה, האמורה להתחיל בעוד שעה וחצי. אם נמשיך בקצב כזה, נגיע לברכת המזון. והבעיה היא, שהחתן, הוא בני, יושב עמנו בעגלה..."

"אהא", אמר העגלון, היטיב אחיזתו במושכות והצליף על גב הסוס. הסוס הרים את רגליו, והעגלה הגביה את קצב נסיעתה. הנוסע- הגאון ר' דוד בכר, מגדולי התורה בתורכיה בתקופתו של בעל ה-"נדוע ביהודה", כל יושבי העגלה נרגשים מאוד, וקצרה רוחם להגיע אל מקום השמחה.

חלפו רק עשר דקות, ושוב חולם לו העגלון, הסוס מטייל לו בנחת על הדרך הכבושה, והנסיעה מתנהלת מעצלתיים.

"נו, הזדרז נאו!" קורא ר' דוד בכר, "השעה כבר שש וחצי, והזמן דוחק לנו!" והעגלון מצליף בסוס, אך הבהמה בשלה, משרכת את, אט את ארבע רגליה, ונוסעים- סבלותם פוקעת.

"שלומיאל שכמוך, איך יכול להזדרז?!" קורא ר' דוד בקוצר רוח.

ואז סוף, סוף נתן העגלון צליפה בשוט, והסוס הבין את הרמז ופתח בדהרה. לא חלפה אלא מחצית השעה, ומשפחתו של ר' דוד בכר הגיע למקום החתונה. שילם ר' דוד את שכרו של העגלון ונכנס את בית המחותנים, והחתונה החלה.

אך ניכר היה, כי דבר מה טורד את מנוחתו של הגאון. אחר החופה ניגש ר' דוד אל המחותן והתנצל, כי עליו לצאת לסדר משהו חשוב.

שומרים על קדושת ביהכ"ס - לומדים הלכה

אסור להסתפר ולהתגלח בבית הכנסת

ובפרט כשהמסתפר מגלח את ראשו

(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

ההודיה פודה

וטעניה ד), שכל הצרות הן אך ורק מחמת שאין מאמינים שהכול לטובה, וכשרואים דברים שלא מבינים וחושדים בה' חס ושלום, כאילו הוא יתברך עושה שלא בצדק חס ושלום, מזה נופלים תחת הסתרה, ומן ההסתרה הזאת משתלשלות עוד צרות שלא מבינים, וכשאין מתחזקים גם אז להאמין שהכול לטובה, אזי נופלים עוד יותר תחת הסתרה, והצרות מתגברות חס ושלום, וכן הלאה והלאה ר"ל.

אבל על ידי הודאה, שמודים תמיד לה' יתברך על הכול, הן על הדברים הטובים, והן על אותם דברים שנראים לא טובים, כי מאמינים שגם אותם דברים הם בוודאי לטובה, כי הוא יתברך בוודאי עושה הכול לטובה, על ידי זה ניצולים מכל הצרות.

וגם אם האדם לא זכה להתחיל תכף ומיד להודות ולשבח, וכבר התגברה עליו ההסתרה וביחד אתה הצרות והגלויות, יכול הוא תמיד להתחיל להודות ולשבח, ולהאמין שהכל לטובה, ועל ידי זה יהיה ניצול מאותן צרות.

ואם ימשיך וירגיל עצמו ללכת תמיד בהודיה והלל ושבח לבורא, אז בוודאי יזכה לראות בישועת ה' עין בעין.

הנושא החשוב ביותר בהתבודדות שבו תלוי כל החיבור עם הבורא והאור של ההתבודדות, הוא נושא ההודיה.

ולכן זהו הדבר שיש עליו הכי הרבה מניעות. לכל אחד הרבה יותר קל להתחבר עם התחנונים, הבכיה לה' וכד', זה פשוט מובן לו וקל לו לגשת ישר לענין ולבכות על חסרוניותיו, שהרי זו הנטייה הטבעית שלו - לרצות למלאות את חסרוניותיו.

אבל מה שהאדם לא יודע הוא, שההודיה ממשיכה לו שפע הרבה יותר מכל הבקשות. לכן הוא חייב להרגיל את עצמו לפתוח כל ההתבודדות בהודיה, וכדאי מאוד שיחנך את עצמו להודות תמיד על אותם הדברים הקבועים שהם גדולים בחייו, כמו על הוריו הטובים, אשתו, על שזכה להתקרב לה' ולצדיקיו וכיוצא בזה, וכן יודה על דברים פרטיים שזכה להם ביום האחרון.

אף על פי שהיצר הרע מסית את האדם לקצר בהודיה, ולהתחיל מיד להתפלל על צרותיו ולבקש בקשות, ואף כשבאמת יש לו בעיות קשות והוא משתוקק מאוד לפתוח את לבו ולצעוק לה', ידע נאמנה שדווקא על ידי ההודיה - ורק על ידי ההודיה - הוא יצא מהצרות שיש לו, **כי כל הצרות הללו באו עליו לכתחילה בגלל חוסר בהודיה!**

ועניין זה מבאר רבי נתן בספר ליקוטי הלכות (הלכות פריקה

התבודדות ומעלת התפילה הספר של הרב שלום ארוש
052-2240696

הרה"ק אוהב ישראל רבי דוד מלעלוב זי"ע ז' שבט תקע"ד

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

קו האמונה
02-6444250

אשר נסע ללעלוב ולא ידע לספר ממופתיים גלויים אשר חזה. כשחלה בנו ר' משה התפללו כל חסידיו לרפואתו, וכשתבשר שנתרפא, פרץ בבכי באמרו: "לבי משה יש מי שידאג לצערנו, ומה יהיה עם שאר בני ישראל שאין מי שידאג לצערם?"

אחרי פטירת רבו הק' מליז'נסק זי"ע נסע רבינו להחזרה מלובלין, ונמנה על גדולי תלמידיו, כשהחסידיים רצו לנסוע לרבם החזרה מלובלין היו קודם נוסעים ללעלוב, תוך כדי שירה וניגונים היו מגיעים לביתו של ר' דוד'ל, ובלילה היה יוצא לפניהם עם נרות דולקים ואמר להם תורה, למחרת היו מסבים בצוותא לפת שחרית. ומרגלא בפיו 'שולחן ארוך יש מלובלין עד ללעלוב ואני יושב בסוף השולחן' לאחמ"כ כולם היו נוסעים יחדיו ללובלין. החזרה העריצו מאד ושם אותו על ביתו ועל פיו ישק כל.

בשנת תקע"ד פני הרבי הק' פשטו צורה ולבשו צורה, בתורותיו ובהתנהגותו נרמז לתלמידיו כי עומד הוא להסתלק לעלמא דקשוט מתחילת שנה זו חלה ואט אט התדרדר מצבו, בד' שבט שכבר היה גוסס שאלו תלמידיו את הרופא מה שלום רבם? ענה להם: לא טוב מיד פרץ רבינו בשאגה, מה לא טוב? הרי טוב לי מאד, עוד מעט ואשוב לביתי עוד מעט ואראה פני אבי רחמיא, ובמילים אלו השיב את נשמתו לבוראו. זיע"א, ממשיך דרכו בנו הרה"ק ר' משה מלעלוב זי"ע עלה ארצה בסוף ימיו. בנו הרה"צ רבי נחמיה זי"ע. בנו הרה"צ ר' אביגדור זי"ע. חתנו הרה"צ רבי מאיר מפשעבורז זי"ע, זכותם תהא מן וציונה עליו אכ"ר.

הרה"ק ר' דוד זי"ע בן ר' שלמה צבי והרבנית מרת מלכה ע"ה נולד בשנת תק"ן בכפר ביאלא.

האחים הקדושים רבי אלימלך ורבי זושא, בשנות גלותם ראו שישנה בללוב נשמה גבוהה, ותכף נסעו לעיר ללוב לבית הורי ר' דוד, כשהיה עדיין בשנות ילדותו. והוא זי"ל פתח להם הדלת, ושאלו את אמו, כיצד זכיתם לבן כה צדיק? שמה בצדקות בעלך זכיתם לכך?

השיבה שלא רואה בבעלה איזה שהוא התנהגות מופרזת של קדושה וטהרה שכל עניניו פשוטים הם בתכלית הפשיטות, אך ביום שב"ק בסעודה שלישית כשמשורר הזמר ברוך ה' יום יום, במילים: "יזכרו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות לשמה", הרי הוא מתחיל לבכות בכי רב, והתלהבותו מגיע לדרגא כזו, עד שמכה את עצמו בכותל ומבקש בתחנונים שיזכה לבן הגון וכשר ובכיתו נמשכת עד שמתעלף, ואני מוכרחת לעוררו מעלפוגו, כששמעו האחים הק' תשובה זו, אמרו: אם כך ניחא מה שזכיתם לבן קדוש כזה.

לאחר נישואיו עם הרבנית הצדקת מרת חנה ע"ה בת הר"ר יעקב מכפר נעניונו, ידע שמקומו הוא רק אצל הרבי אלימלך ונסע לליז'נסק ונקשרה נפשו בלב רבי אלימלך.

לאחר שעבד על עצמו היה לו אהבה מיוחדת לכל אחד מעם ישראל, וכל יהודי היה מוצא אצלו מקום לניחום, ומעיין של ישועה ושמחה, ולפיכך נקרא בפיו כל הרבי ר' דוד'ל מלעלוב, ולא היה מסתפק בזה שבאים אליו אלא היה יוצא לחפש בעירות סביב ללעלוב, לאיזה יהודי ולמי יש איזה צער, והיה מברכם ומתפלל עליהם, לא היה חסיד

אני אוהב כל יהודי
I love every Jew

ואהבת לרעך כאחור!

אני אוהב כל יהודי
לרכישת סטיקרים ומוצרים נוספים:
050-9931931

כר האור יכבוש

כל חושך

ראיון ייחודי עם תלמידי הרב שלום ארוש שליט"א | הפעם: האברך החשוב הרב שלמה גלעד בן 48 נשוי +8, גר בירושלים

שלם בכולל עד שעה ארבע ומשם יוצא להפיץ ולקרר את אחינו לאבינו שבשמים שיטעמו את טעם הגן עדן.

ספר לנו קצת מה אתה עושה היום בשביל ההפצה?

היום ברוך ה', אני זוכה לצאת לשיעורים בכל רחבי הארץ ובין היתר גם לשיעורים קבועים בבתי כלא. מה שאני מביא איתי זה את כל האור שממלא את החיים שלי: הספרים והחוברות של הרב ארוש וכמובן כל הדיבורים שלו שאנחנו שומעים בישיבה.

הרב תמיד אומר לנו שלא נהיה כפויי טובה ולא נהיה אגואיסטיים. אנחנו שוחים בים של אור ושל אמונה ושל דעת כזאת נפלאה - אסור לנו להשאיר את זה לעצמנו, צריכים להעביר את זה הלאה לכל עם ישראל. אני בסך הכול מרגיש מלצר במסעדה. אני רק מוציא את המטעמים שמתבשלים במטבח הישיבה של הרב ארוש שליט"א ומגיש אותם לעם ישראל בכל מקום שאליו אני מגיע.

ובאמת יש בזה גם הכרת הטוב לרב שכל כך טרח כדי לקרב אותנו ובהפצה שלנו אנחנו עוזרים לו לקרב עוד יהודים. וזו באמת זכות גדולה מאוד שאני כבר רואה את הפירות. כבר זכיתי לראות לא מעט אנשים מתקרבים ליהדות ומשנים את אורח חיים והכול אצלם מתחיל להשתפר בכל התחומים.

לסיים, מה המסר שלך לקוראים?

עם ישראל היקרים, תמשיכו או תתחילו לקרוא את הספרים של הרב, ותדעו שכל העניין של ברסלב וכל מה שהרב רוצה זה לא שנצבור ידע, אלא שנדע תמיד שמה שאנחנו קוראים ומתחזקים זה בשביל להשיב את הדברים ללב, בשביל לחיות את האמונה ואת התודה ואת עם ישראל ואהבת ישראל באמת! לכן צריך להתפלל הרבה על כל מה שאנחנו לומדים בספרים של הרב שנזכה ליישם את זה למעשה ולא רק בתאוריה, ורק ככה אפשר להתקדם. וחשוב לי שכל אחד יבין מה הערך של ההפצה: כמו שאני ברוך השם התחזקתי מקלטת אחת שמישהו הביא לי ושינה לי את החיים - ככה כל אחד יכול לעשות מהפכים בחיים של משפחות שלמות במאמץ קל מאוד אז תצאו להפיץ ותמשיכו להפיץ כמה שיותר. אשרכים ישראל!

החיים שלי בתוכן אמת, באור.

אז אני יכול להגיד בפה מלא שכל התשובה שלי היא בזכות אשתי היקרה, שהכניסה בחכמה וברגישות את בורא עולם לחיים שלי, ולמעשה הכניסה אותי לתוך החיים של עצמי.

איך הגעת לברסלב ולרב ארוש?

באותה תקופה הייתי כבר ארבע שנים בתהליך התשובה. עדיין הייתי במשטרה ולכולל בערב הייתי מגיע על מדים. הייתי רוב היום בעבודה וקבצתי עיתים לתורה, אבל חיצונית לא נראיתי כחרדי. עברנו ליישוב ליד ירושלים. היה לי שכן שגר מתחתי שהיה לומד בישיבה של הרב ארוש, "חוט של חסד". כמו כל תלמיד טוב, גם הוא היה מפיץ קלטות של הרב, (אז היו קלטות, אח"כ עבר לדיסקים, היום זה בעיקר ספרים וחוברות...) ופעם אחת הוא הביא גם לי קלטת. מכאן אני כבר לא צריך להסביר. זה היה חיבור פשוט מדהים. זה משך לי את הלב ולא יכולתי להפסיק. עד היום, ברוך ה'.

התחלתי להגיע לשיעורים של הרב בישיבה כשזה הסתדר לי עם המשמרות במשטרה. ועשיתי הכל כדי שזה יסתדר. במקביל התחלתי להתלבש ב"שחור לבן". ואז גילית את העולם של ברסלב, את רבי נחמן ואת העצות שלו. טעמתי טעם של אמונה ושל תפילה וזה התחיל לבעור בתוכי. אמנם הייתה לי קריירה מבטיחה במשטרה ומשכורת טובה והיו הרבה מאוד בונוסים נלווים לעבודה הזאת כך שמבחינה גשמית הייתי ממש "מסודר", אבל אני רציתי ללמוד תורה יום שלם ולהקדיש את חיי לעבודת ה' בדרך של רבי נחמן כמו שלמדתי מהרב ארוש. וזה לא הסתדר כל כך עם המציאות שבה חייתי. זה לא היה ניסיון קל. אשתי שאלה הרבה רבנים ואף אחד לא אמר לה שאעזוב את העבודה. לא פשוט לאבד מעמד של פרנסה. זו מסירות נפש. אף רב לא היה לוקח על זה אחריות.

אבל אני הלכתי לשאול את הרב שלום ארוש מה לעשות. הרב שלום שאל אותי בשיא הפשטות: מי פרנס אותך עד היום? השם, אמרתי לו. אז הוא חיך ואמר לי אל תדאג, ה' ימשיך לפרנס אותך גם אם לא תהיה במשטרה. זה היה ניסיון באמת קשה, אבל ה' עזר לי. עזבתי את הכול ומאז עד היום אני לומד יום

ספר לנו קצת על הרקע שלך. איפה גדלת? איך התקרבת ליהדות?

נולדתי וגדלתי בירושלים, ממש בשכונה פה למטה, בשמואל הנביא, אבל כחילוני לגמרי. היהדות כמעט לא הייתה נוכחת בבית, אבא אמנם היה משתדל לשמור מסורת והיינו עושים קידוש בשבת, אבל חוץ מזה הבית התנהל כבית חילוני רגיל, מכשירי הצפיה לצערינו, דלקו בשבת והשבת לא הורגשה כלל באווירה. אחרי התיכון התיגייתי לצבא כלוחם במג"ב. תמיד דיבר אלי להיות להיות לוחם, ואהבתי את העבודה, אז חתמתי קבע ונשארת בשירות. במהלך השירות התחתנתי ברוך ה', ומיד אחרי החתונה העבירו אותי למשטרה הכחולה.

תהליך החזרה בתשובה התחיל מהכיוון של אשתי. היא גילתה התעניינות ביהדות, ואז התחילה ללכת לשיעורים של הרב ניסים יגן צ"ל. משם זה התקדם לשמירת שבת ולכיסוי ראש, אבל בי זה עוד לא נגע. ההתחזקות שלה לא הפריעה לי. אמרתי לה: את תהיי בשלך ואני בשלי.

שבת אחת היא אמרה לי 'שלמה, אולי תנסה שבת אחת. מה יקרה? שבת אחת אל תדליק את ה...' אמרתי 'אללה, למה לא, ננסה, מה יכול להיות...' זאת הייתה שבת מיוחדת שעשתה אצלי מפנה של מאה ושמונים מעלות. היינו נשואים כבר כמה שנים, אבל לא הכרנו. אני הייתי שקוע עד הצוואר בעבודה במשטרה. הייתי עובד קשה. חוזר גמור. פתאום קלטתי שאני לא מכיר את אשתי, לא מכיר את הילד שלי. אין לנו זמן לדבר. אני רק בעבודה ואני לא חי את החיים שלי.

זה היה "שוק" מעורר, זה פתאום חיבר אותי למציאות של עצמי. כאילו כיביתי אתה סרט של כל הדמיונות שבהם חייתי, והדלקתי את הסרט האמיתי, הסרט של החיים שלי.

בהמשך היא הציעה לי להצטרף אליה לשיעורים של הרב יגן. טעמתי והתחברתי. נמשכתי מאוד לדיבורים של הרב והתחלתי להתמיד ולהיות משתתף קבוע בשיעורים. לא לקח הרבה זמן עד ששמתי כיפה על הראש וחזרתי בתשובה באופן "רשמי". הצעד הבא שלי היה להצטרף לכולל ערב של הרב יגאל בפסגת זאב, דבר שנתן לי הרבה מאוד חיות. זה התחיל למלא את

"הראיני את מראיך" - ממראות קודש במוסדות חוט של חסד

הילוולת רבי נתן מברסלב בישיבת "חוט של חסד" יום שלישי י' טבת

"מצהלות חתנים" -

נישואי נכדיו של הרה"ג שלום ארוש שליט"א

הרב דוד נאור
מהמרצים הבכירים
של "חוט של חסד"
052-7631208

ביננו
מבחוץ להשיב אל הלב

שכרה של תמימות

לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה. הקב"ה מכנה "חסד" את האמונה העיוורת של עמ"י בכך שיצאו למדבר בלי ידיעה ברורה לאן הולכים ומה יהיה בהמשך. הם פשוט הלכו אחרי משה ואהרן בתמימות. המלבי"ם מדמה זאת כדמיון ארוס וארוסה כאיש אשר הגיע מרחוק ובת עשיר היפה בנשים הכניסה אותו אל בית אביה. ולאחר מכן דבקה נפשה בו והתחתנה אתו והאמינה בו ויצאה עמו מבית אביה אל המדבר לאשר רוחו ללכת.

רבינו אומר שעיקר היהדות הוא תמימות ופשיטות, שאין לאדם לחקות דווקא הנהגות הצדיקים או לחפש חומרות, אלא לקיים את כל המצוות בתמימות ובהתלהבות בלי חשבוניות, כי בכך הוא מוכיח את אהבתו לה'. ולא רק מצוות מן התורה אלא כל מעשה שיהודי עושה לכבודו יתברך וּמְקוֹנוֹ ליבו לשמים, כמו שמביא רבי נתן בליקוטי הלכות שאפילו 'הבטה שנושא עניו לשמיים בזה שובר מסכים של ברזל, ע"י הבטה אחת בלבד!!

נסיים בסיפור מחזק: אשת הגאון מווילנא נהגה לאסוף צדקות ביחד עם חברתה עבור כלות ויתומים. יום אחד אמרה אשת הגאון לחברתה: 'בואי נסכם שמי שתעזוב את העולם ראשונה תגיע בחלום ותגלה לרעותה מה קורה בעולם האמת'. חלף זמן מה והחברה נפטרה. חיכתה אשת הגאון, ואכן לילה אחד הופיעה חברתה כשם שסיכמו ואמרה: 'חברתי, לא אוכל לגלות לך הכול. לכך אין לי רשות. אך ניתנה לי רשות מן השמים לומר לך דבר אחד: פעם בעת שאספנו צדקה הנפת את ידך להצביע על אישה כדי שנלך להתרימה. על תנועת יד זו שכרך רב ומרובה משלי פי כמה וכמה.'

חשבתם פעם על הפסוק בתהלים "שומר פתאים ה', דלותי ולי יהושיע", מה הקשר בין תחילת הפסוק לסופו? ישנו ביאור נפלא של בעל הזרע שמשון. הוא מביא את הגמרא פסחים שדורשת את הפסוק כך: "דלותי ולי יהושיע" - אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה אע"פ שדלה אני מן המצוות, לי נאה להושיע. ומוסיף ומקשה: אם היא דלה מהמצוות, למה נאה להושיע אותה?

ומביא הזרע שמשון מדרש שעל פיו מתרץ את שתי הקושיות הנ"ל: דרש ר' אבא בר כהנא על הפסוק "אורח חיים פן תפלס": "שלא יהא יושב ושוקל מצוותיה של תורה ורואה איזו מצוה שכרה מרובה ועושה אותה". ואומר על כך רבי חייא משל למלך שציווה את פועליו לנטוע עצים בפרדסו ולא גילה להם שכר כל נטיעה, מכיוון שאם יידעו שכרם ייטעו רק את אלה ששכרם מרובה ונמצא שהפרדס אינו שלם. כך גם אילו ידענו שכרן של מצוות, בוודאי היינו מתמקדים באלה ששכרן מרובה ונמצאת התורה חסרה, שמקצתה בטלה ח"ו.

ועל פי זה מבאר הזרע שמשון: כנסת ישראל אומרת לפני הקב"ה 'אתה לא הודעת לי שכר המצוות כדי שאקיימן בתמימות, ויכול להיות שקיימתי את המצוות ששכרן מועט ולכן 'דלה אני מן המצוות', אבל דווקא זאת הסיבה להושיעני שעשיתי זאת בתמימות. ועכשיו מבואר הקשר לתחילת הפסוק 'שומר פתאים ה'', שבשכר שקיימו המצוות כפתי, בתמימות, בלא ידיעת שכרן - אז 'ולי יהושיע'. תמימות זו מעידה על אָמוֹן, וזה לבד מסוגל לישועה!

שבח דומה מוזכר בנביא ירמיה על ענין יציאת מצרים שכתובה בפרשתנו. הנביא אומר לעמ"י: "זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולותייך

"על ידי אהבת ישראל העולם יאיר"

"כולם נקבצו ובאו לך"

**כל העולם
כולם חדורים למטרה אחת!**

אהבת ישראל בשלימות!
קחו חלק בתמונת הגאולה

052-224-0696

בפרשתנו מי הוא המבקש ברכה ומה תוכנה של הברכה?

תשובות פרשת ויחי: רחל אמנו אומרת לעקב "הבה לי בנים" ויעקב משיב לה "התחת אלוקים אני (ל'ב). אף יוסף השתמש באותו מטבע לשון כלפי אחיו (נ' ט) וכנחמה לאחיו.

זוכה: ישראל רבינוביץ, ביתר עילית

al5308000@gmail.com | 02-5812252

הגרלה של תודה

שמי טליה,

רציתי לשתף אתכם בסיפור שלי.

אצלנו בבית הספר המורה להלכה עושה הגרלה מידי חודש על כרטיס בשווי 20 ש"ח בו ניתן לקנות ספרים מספרייה בגבעת שאול בירושלים. מי שמתנהגת יפה כל סוף שיעור מקבלת 3 כרטיסים על התנהגות טובה. כל בת רושמת על הכרטיסים את השם שלה ובסוף החודש נותנים למורה את הכרטיסים ומתקיימת ההגרלה.

כל חודש אני מחכה ומייחלת שאזכה בהגרלה. אני מאוד אוהבת לקרוא ומצא חן בעיני לקנות עוד ספרים חדשים. אך באופן קבוע לא זכיתי בכמה הגרלות אפילו שמאוד השתדלתי להתנהג יפה. אמא שלי קנתה לי את ספר התודה של הרב שלום ארוש "מתנה ושמה תודה" ומאוד אהבתי אותו קראתי בו ולמדתי דרכו את עצת התודה והודאה. התחלתי לומר תודה על כל מיני דברים טובים שיש לי וגם

על אי הזכיה בהגרלה, אמרתי תודה והאמנתי שאי הזכיה היא לטובה.

הגיעה היום הגדול של ההגרלה. שמנו את הפתקים בשקית, כולן היו מאוד נרגשות מאוד. פתאום נזכרתי בספר "מתנה ושמה תודה" בסיפור של הילד שלא זכה אף פעם בהגרלות. המורה שאלה מי תוציא את הפתק של הזוכה וכולן ענו פה אחד: "המנהלת!" המורה יצאה לקרוא למנהלת, בינתיים ניצלתי את הזמן הזה והתחלתי לומר מזמור לתודה בנחת. המנהלת הגיעה וערבבה היטב את הפתקים ושלפה פתק אחד מתוך הקופסא. היא העבירה אותו למורה והנה המורה קוראת בשמי. לרגע לא האמנתי שאני זו שזכתה אך המורה קראה לי שנית שאקח את הכרטיס שמזכה אותי בקנייה של ספר! התרגשתי מאוד והודיתי להשם.

ומאז ועד היום אני משתדלת לומר על כל דבר מזמור לתודה.

אמרתי תודה וזכיתי בהגרלה

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשורון

תפזורת שבת

מצאו 8 מתוך 11 מילים הקשורות לשבת

ה	ש	ר	פ	א	ק
נ	ג	נ	י	י	נ
ש	ז	ר	ד	ה	י
מ	ב	ו	י	ט	מ
מ	ש	ת	ו	ל	ח
ח	ה	ר	ט	פ	ה
ל	י	ח	ת	ש	א

בדיחות הדעת

חתן צעיר לאחר חתונתו יצא עם הכלה למסעדה תאילנדית, ולקראת סוף הארוחה הוא רצה להרשים אותה. הוא הסתכל בחלק האחורי של התפריט, בצד של הקינוחים והמשקאות, קרא למלצר וביקש: "אשמח להזמין שתי כוסות של גיאספו ספומדיאלוצ'י" המלצר: "אעע? סליחה? זה השם של הבעלים כאן..."

העלון מוקדש לרפואה שלמה ולזיווג הגון דניאלה אפרת בת יעל אבינועם משה בן דניאלה אפרת
להקדשת העלון: 02-5308000

לדרך רגשית חדשה טובה יותר. נניח ומדובר בילד בכיתה ג' המתקשה בחשבון שקיבל במבחן האחרון ציון נמוך. כאשר אנחנו מקבלים את המבחן, לפני שאנו בכלל מגיבים, עלינו לבדוק מדוע הילד קיבל ציון נמוך. האם זהו ההישג המקסימאלי של הילד או שהוא יכול לקבל ציון גבוה יותר והוא מתעצל. האם הוא רוצה אך מתקשה? אולי אנחנו יכולים לעזור לו ואנו מתרשלים? את מי נשאלי? בוודאי לא רק את הילד, אלא גם את המורה, המנהל, המפקח, היועץ, המאבחן וכו' תובנות אלו יכווננו אותנו לדרך הפעולה שלנו כדי לעזור לילד ולהעלותו על דרך המלך.

קשר רגשי

במקביל עלינו לפתח "קשר רגשי" עם הילד, קשר כזה שיגרום להרגשת איומן מלאה שתתווך בינינו לבין הילד לכשתאפשר לנו לשוחח איתו על מה שמפריע לו לאחר שנעשה שעורי בית עם כל הצוות שמנינו קודם. לשיחה אישית עם הילד, יש כוח רגשי רב. היא מקשרת בין הילד לבין ההורים, היא פותחת בעיות ומשקעים ופותרת אותם, ומובילה את הילד בע"ה בתיווך ההורים להצלחה.

חיזוק מתחזקים בשמירת שבת
מלאכה המסתיימת בשבת
התורה אסרה לעשות מלאכה בעצם יום השבת, אבל אם מתחיל במלאכה קודם השבת והיא ממשיכה מאלה בשבת, מותר. לכן, מותר להניח קודם השבת תבשיל שאינו מבושל על הפלטה, ובמשך השבת הוא הולך ומתבשל וזאת בכפוף לתנאים המפורטים בהלכה. (הלכה למעשה יש ללמוד את הסעיף בעיון) (בהלכה ובאגדה)

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

נכשלתי, אני לא כישלון פרק י'

ובקשיוו אני צריכים "פשוט" לשוחח איתו.

אמרתי "פשוט"? סליחה, זה לא כ"כ פשוט זוהי בעצם עיקר הבעיה. מספרים, שילד אחד תפס את אביו בבוקר ברגע שיצא מהבית לעבודה ושאל אותו: "אבא כמה אתה מרוויח על כל שעה בעבודה?" לאב לא היה זמן ותוך כדי התנעת הרכב השיב לבנו: "דני אני מאוד סמרה עכשיו, תתקשר אלי אח"כ ונדבר". כשחזר דני מבית הספר לפני הצהריים התקשר לאביו ושאל אותו: "אבא כמה אתה מרוויח בשעה של עבודה?" האב שהיה עסוק מאוד בעבודתו ענה במהירות: "דני, אני מאוד עסוק כרגע, נדבר כשאגיע הביתה" בצהריים כשחזר האבא לבית, שוב ניגש אליו דני ושאל אותו: "אבא עוד לא ענית לי-כמה אתה מרוויח בשעה של עבודה?" אך האב שוב ענה לו: "דני אני ממהר לשיעור בבית הכנסת, אתה יודע כמה השיעור הזה חשוב לי, כשאחזור אשוחח איתך" כשחזר האב בערב, דני חיכה לו ליד הדלת ושאל: "אבא, כמה אתה מרוויח בשעה של עבודה?" "דני, למה זה חשוב לך לדעת?" שאל האב "אבא זה חשוב לי" "טוב אם זה חשוב לך, אז אני מרוויח בערך 60 שקלים לשעה" הבן רץ מיד לחדרו וחדר כשהוא מביא איתו את קופת החיסכון שלו. "אבא יש לי רק 30 שקלים, אתה יכול להיות איתי חצי שעה???"

"השיחה"

עלינו לדעת נתון עקרוני מוסכם בחינוך ילדים: "ילד מצליח- הוא ילד שגדל בסביבה רגועה ותומכת וההורים שלו משקיעים בו". כאשר ילד גדל ללא התייחסות רגשית מספקת, ללא זמן איכות וללא תיווך והכוונה של ההורים לכל הנושא של למידה והצלחה בחיים, הילד הזה יגדל ח"ו מראש לכישלון, ילד זה מוגדר כילד "טעון טיפוח". התובנות הללו, אמורות להיות מול עינינו ולהוביל את חשבונותינו ואת מעשינו, כאשר אנחנו מסיים לפתור לילד את הבעיה הלימודית או ההתנהגותית. בחינוך אין פתרונות קסם ובדרך כלל הצרה הגדולה היא ש: "בעיה מושכת בעיה" ולכן חובה לבדוק את מכלול הבעיות ובמיוחד את ההשלכות הרגשיות שנוצרו במשך השנים. מבחינתנו-עלינו לבדוק ולעזור בהקדם את מקור הבעיה ולהוביל את הילד באמצעות "השיחה"

משיחות הטלפון הרבות שמגיעות אלי, בעקבות המאמרים האחרונים, אני מרגיש כי הורים רבים, החלו בחסדי ה' לשים לב "לכישלונות" ילדיהם, מהצד החיובי של המושג. מה יכול להיות כל כך חיובי ב"כישלון"? החיובי הוא: "שימת-לב" שלנו ההורים לבעיה, והרצון הגדול לשנות את הכישלון של הילד להצלחה.

סביבת ההצלחה

עלינו לדעת שבכדי לראות את הצלחת הילד עלינו "לפעול" בשני מישורים. המישור הראשון הוא בבחינת: "סור מרע" שבו עלינו להסיר מסביבת הילד את כל סוגי המכשולים להצלחה כגון: בעיות בבית או בכיתה, קשיים לימודיים, חברתיים או רגשיים. עיקר תפקידנו ההורי הוא: להיות עבור הילד "חסמה", הילד זקוק למונעות, הילד רוצה להרגיש בטוח, הילד רוצה שיאהבו אותו ויאמינו בו וביכולותיו. עלינו ליצור לילד את "סביבת ההצלחה". סביבת הצלחה, זה בית רגוע, בית בלי צעקות, מריבות וויכוחים, בית ששורה בו שלווה, אהבה, נתינה, הערכה ופרגון הדדי. זה קשה, כי צריך לעבוד על המידות, להודות שאנחנו לא בסדר ולהשתנות, זה קשה כי צריך להיכנע ולהשפיל את הכבוד שלנו וזה קשה כי צריך לפענע מיותר לבן הזוג אפילו שאנחנו צודקים והצד השני הוא זה שטועה לאורך כל הדרך. אבל מי שרוצה חיים טובים ויפים, מי שרוצה לאפשר לילדים שלו להיות ב"בית בריא" ובית בריא, זה בית ללא מריבות שבועיות או ח"ו יסויות, ולכן צריך ללמוד ליותר כי העיקר הוא השלום בבית. נכון זה קשה, אבל כשרוצים ומתפללים-זה אפשרי! שוב הכול תלוי ברצון שלנו ובאמונה שאנחנו "יכולים לשנות" ואכן אנחנו יכולים. עלינו למצוא פתרונות ולהוריד לאפס, את כל גורמי המתח והלחץ מסביבת הילד, הגורמות לילד "נקודות עוררן" לראות את הטוב שבו ולרצות להאמין בעצמו. אחר כך עלינו לבדוק מהם קשיי הילד בכל אחד מהתחומים: הלימודיים, חברתיים ורגשיים ולעזור לו לעזור לעצמו.

יש לי רק 30 שקלים

המישור השני הוא: התקשורת והשיחה עם הילד. על מנת שנוכל "לאפשר" לילד לשתף אותנו בחוויותיו

קו האמונה - האהוב על כולנו
זכינו במלאכה הנצילה
שלושה 26 בנושא: אהבת ישראל אהבת חיים
1 מסר מיוחד מרבי ארזים
2 הנספחות להפיקה ירושלים על שתי ימי שבת 1. מסיבת הילדים והנוער 2. מסיבות חנוכה
3 חינוך ימי
4 מסיבות חנוכה סיפורי ישויות
5 מסיבות חנוכה
6 לציורים והנחת חנוכה חרב
7 האמת למיטיב
8 הנהלה חנוכה להמחישים בחנוכה
התקשרו: 02-6444250
להתחברות ישירה וקבלת ציטוטים ישירים לקו אהבת ישראל חייגו: 02-3137000